

Českými raketami ostřelovaný Bělgorod - město odporu a vítězství proti Chazarům - historicky i dnes!

- CZ24 News | 1. ledna 2024

RUSKO: Podle legendy pevnost Bílé město byla postavena z bílého kamene na Bílé hoře, hoře z křídý. V staroruském jazyce má název význam Dům nesoucí světlo, zářící dům. Město bylo založeno na místě Severské osady, starobylého sídliště obývaného východními Slovany (Seveřany), která se nacházela poblíž soutoku řek Vezelica a Severský Doněc.

Během světové války bylo město velmi poničeno, téměř všechny historické stavby města byly zničeny, nepřežila ani jedna celá budova. Za fašistické okupace byly desetitisíce občanů města buď přímo zastřeleny v parku, který dnes nese název „Park paměti“, anebo upáleny v továrně Kamyšit nebo umučeny na místním gestapu. Z 34 tisíc předválečných obyvatel zůstalo ve městě jen 150 lidí!

Na počest osvobození Bělgorodu od fašistických vojsk se v Moskvě 5. srpna 1943 konal ohňostroj. Od té doby je Bělgorod nazýván Městem prvního ohňostroje a 5. srpna, kdy se slaví Den města, byly jako v každém roce položeny věnce k Věčnému ohni na centrálním Chrámovém náměstí a slavnostně otevřena nová městská pláž na levém břehu Severního Doněcu přímo naproti staré pláži. Dříve se takto z pravého na levý břeh „stěhovala“ pevnost, chránící místní obyvatelstvo proti válečným kočovným kmenům Chazarů. Dnes není ani po jedné pevnosti památka, ačkoli starodávná zášť zůstala. V roce 2005 museli organizátoři ustanovení sochy knížete Svatoslavu Chrabrému přenést z Bělgorodu do nedalekého kláštera u obce Cholky po protestech a obviňování dotyčného z antisemitismu. Přitom kníže Svatoslav se proslavil tím, že porazil a rozbil sousední stát, dobyvačný Chazarský kaganát. A tak téměř na stejném místě jako vojska knížete, a před 80. lety tanková vojska Rudé armády, tu dnes následníci Svatoslava bojují stejnou bitvu.

Bělgorod získal jako první titul „Město vojenské slávy“. Důvodem může být, že v jeho blízkosti se 12. července 1943 udála jedna z rozhodujících bitev 2. světové války, tanková bitva u Prochorovky. Jednalo se o průběh protiofenzívy Rudé armády, slavné operace v Kurském oblouku. Později, 23. srpna, byl v rámci této operace osvobozen i Charkov. Fašisté naplánovali svou útočnou operaci jako poslední pokus převzít iniciativu na východní frontě. Už od Stalingradu se jim nedařilo, prohrávali jeden střet za druhým, ale Sověti nikam nespěchali, jakoby odpočívali. Velení v Berlíně nabylo dojmu, že se Rudá armáda nemůže vzpamatovat po vyčerpávající Stalingradské bitvě, a tak se pokusili prorazit sovětskou linii. Nepovedlo se. Od této bitvy již hitlerovská armáda neměla sílu na protiútok, už jen ustupovala a bránila se.

U nás v Čechách jsme se o tomto městě, velikosti našeho Hradce Králové, dozvěděli začátkem roku, kdy naše média začala přinášet zprávy o různých útocích na tento region a město přímo. V květnu přinesla zprávu o útocích jakýchsi ozbrojených skupin a začala tyto teroristy nazývat partyzány (ve smyslu, že ruští partyzáni bojují proti kremelskému režimu). Připomenu, že partyzáni bojovali výhradně proti ozbrojeným vojákům anebo ničili strategické cíle, jako mosty, sklady atd. Nikdy, ještě jednou zopakuji, nikdy neútočili na civilisty anebo civilní cíle! Tyto ozbrojené skupiny přišly z území okolo Charkova, vyzbrojeny technikou a zbraněmi, které dostal režim v Kyjevě ze Západu. Ihned začali vraždit civilisty na počkání, drancování probíhalo v několika vesnicích pod Bělgorodem až do chvíle, než je pohraničníci a vojáci zahnali tam, odkud přitáhli.

Město si žije, na první pohled normálním životem, ranní a odpolední dopravní špička v centru,

obyvatelé všech věkových kategorií korzují v mnoha městských parcích, ulicích, tržištích a obchodních centrech. Na břehu řeky každý večer mladí hrají a zpívají všelijaké písně. Pro ty, kteří umí zahrát, je tu veřejné piano. Měli jsme štěstí a mohli si poslechnout mladého umělce, který tento nástroj rozezvučel. Nebezpečí tu připomínají nápisy „Ukrytí“, které jsou na stěnách po celém městě a označují nejbližší možné místo, kde se dá ukryt před nenadálým útokem. A že takový může přijít kdykoli, jsme se přesvědčili sami, když byl nad městem sestřelen útočný dron. Naštěstí se tenkrát nikomu nic nestalo. Bohužel o dva dny později jiný dron zaútočil na obytný dům na ulici Jesenina a poškodil stěnu domu a tři byty. Padající zdivo a sklo zranilo dvě procházející šolačky. Jedna z nich musela být hospitalizována v místní nemocnici, kde byla později operována. Každý den je na kanále místního gubernátora možné se dočíst, kde a kolik dělostřeleckých granátů, min, dronů a bezpilotních letounů zaútočilo. Jestli byly sestřeleny anebo něco poškodily, jestli někoho poranily anebo dokonce zabily. Smutné čtení! Desítky dennodenních příletů! Všechny tyto útoky jsou prováděny s vědomím útoku na CIVILNÍ CÍLE! Vždyť fronta a vojáci jsou desítky kilometrů vzdáleni!

Stejně jako ti „partyzáni“ i tito „dělostřelci“ se vyhýbají přímému střetu, je pro ně výhodnější bojovat ze skrytu proti neozbrojenému. Ale to je zoufalost, ukázka slabosti, důkaz blízkého konce!

Po několika útocích na Krymský most, což je také civilní cíl, kdy se Zelenský k těmto útokům přiznal a dokonce je veřejně schvaloval, by nemělo být pochyb, o jaký režim se jedná. Dnes už i v západních médiích vidíme a slyšíme jiné zprávy než dříve a co by se někomu mohlo zdát zvláštní, dokonce i v ukrajinských médiích jsou články o obchodování na západě s ukrajinskými dětmi a podobně.

Přijde brzy „vylovení v Normandii“?

AUTOR: M9REK

ZDROJ: Fórum KOB